

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/427/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

158/2018. (VII. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. október 11-én előterjesztett **panaszát** a 2018. július 10-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag és dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésen hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – [...] Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre egyrészt nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

- 1) A panaszos 2017.10.06-án kb. negyed nyolckor (este) a 16 éves gyerekéért indult Sz.-ről M. irányába a Sz. úton. A kikanyarodásnál - mint mindig most is alaposan körül nézett, és mikor megbizonyosodott, hogy szabadon kihajthat (neki egy elsőbbségadás kötelező táblája van), elindult, viszont miután egyenesbe ért vele szemben az ő sávjában egy nagyon gyorsan hajtó és előző autós jött, aki szintén elrántva a kormányát behajtott a jobb oldalba (ha nem rántja el, frontálisan ütköznek), és kb. 100 méterrel arrébb befordult az árokba. Az autós, akit előzőtt továbbhajtott, nem állt meg. A panaszos kiszállt a kocsiból (ekkor még nem is tudta, hogy az árokban van az autós, azt hitte elhajtott), akkor vette észre, hogy több szemtanú is áll az ároknál. A rendőrséget a panaszos hívta ki, mentő nem jött, miután többszörösen meggyőződtek arról, hogy nem történt személyi sérülés.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A szemtanúk és a panaszos szerint (Egy szemtanú meg is adta az elérhetőségét, hogyha bármi probléma van nyugodtan hívja. Ő a balesetet konkrétan nem látta, de azt igen, hogy gyorsan jött és előzött a fiatalember. Szerinte épp egy versenyzésbe kanyarodott bele a panaszos, ami persze csak feltevés, nem tudja bizonyítani.) egyértelmű volt az eset, hogy jött egy kb. 100-120-150 km/óra sebességgel egy (talán BMW, azt mondták később a rendőrök, hogy kb. 20 millió forint értékű) autó az 50-es tábla és előzni tilos tábla ellenében, hogy ő a hibás. A fiatalember (másik sofőr) számára pedig az volt a nyilvánvaló, hogy a panaszos volt a hibás, hisz az egyik kanyarodott, míg a másik egyenesen jött (hogy mennyivel és hogy előzött az nem számít).

A tűzoltóság ért ki hamarabb, az árokban landoló autó mentése végett. A rendőrség ezután jött, illedelmesen köszöntek (nem igazolták magukat), miután a fiatalemberrel beszéltek, már úgy jöttek a panaszoshoz, hogy ő a hibás.

A panaszos hiába mondta, hogy nem láthatta, - ettől kezdve folyamatos nyomás alatt volt, hogy írja alá a papírt, hogy ő volt a hibás. Végül sikerült elérnie, hogy a helyszínelőt kihívják, aki szintén nem igazolta magát (nagyon udvarias volt), és anélkül, hogy meggyőződött volna a helyszínről, a körülményekről már jelezte, hogy a panaszost fogják hibásnak kihozni.

A panaszos szólt a helyszínelőnek, hogy az ő autójában is keletkezett kár, tegye meg, hogy lefényképezni. Csak akkor ment az autóhoz, amely az 50-es tábla és előzni tilos táblán belül állt.

Közben telefonon beszélt a férjével (aki Sz. dolgozik, nem tudott személyesen jelen venni), aki ismeri a kereszteződést és a panaszos vezetési stílusát (mindig óvatosan megyek), meglepve hallotta, hogy a panaszos a hibás annak ellenére, hogy a másik autó vele szemben (az ő sávjában) ütközött.

Átadta a telefont a helyszínelőnek, kb. fél órát beszéltek, és a helyszínelő már a panaszos férjét is (és majdnem a panaszost is) meggyőzte, hogy írja alá a papírt jobb lesz neki, mert csak 5000 Ft bírságot kap, a biztosítók meg egymással lerendezik a kárt (téves tájékoztatást adott, mert az én károm nem fizeti ki a biztosító, ha én vagyok a hibás), mert mindenképp a panaszost hozza ki hibásnak.

A panaszos megkérdezte az egyik rendőrt kb. fél tíz körül, hogy segítene-e a kerékcserében, a válasz az volt, hogy ez nem az ő feladata, csak nem gondolja a panaszos, hogy helyette megcsinálja. (A panaszos megjegyzi, hogy ő csak segítséget kért, nem hogy helyette csinálja meg.). Világos, hogy nem az ő feladata, de tényleg ennyi nem fér bele, hogy kicsavarozza a csavarokat. Ekkor egy jelenlévő segített kereket cserélni és szerencsére időben érkezett, mert mondta, hogy ha ki is tölt bármit írja rá, hogy nem a panaszos a hibás, mert egyértelmű a helyzet. Akkor már elkezdte a baleseti jegyzőkönyvet kitölteni, (ez a személy segített neki lerajzolni), aláírta, de a helyszínelő azt mondta, hogy ha nem ismeri el a kárt, akkor erre nincs szükség (A panaszos pont az ellenkezőjét tudta, hogy minden esetben ki kell tölteni mindkét félnek), nem is kapott belőle példányt, sőt el is tűnt a papír. Ekkor már ragaszkodott a panaszos a jegyzőkönyvhöz. Kb. este 10 óra volt, amikor a helyszínelő, elkezdett fényképezni, mérni (A panaszosban felmerül a kérdés, hogy ezt nem akkor kellett volna megtennie, amikor kijött és mielőtt véleményt nyilvánított.) A panaszos többszöri kérdése ellenére sem közölte a nevét.

A férje ötletére a jegyzőkönyv írása előtt megkérte a helyszínelőt, hogy fényképezze le a táblákat

is (mellette volt a kereket cserélő úr is, aki tudja ezt tanúsítani), amin belül történt a baleset (végig azt mondta, hogy a panaszos elsőbbségadó táblája sokkal nagyobb erővel bír, mint a többi tábla). Mindkét oldalon szembe a forgalommal ki van téve, „ne előzz”, „ne menj gyorsabban 50-el”. Ezen belül történt a baleset. A tábla lefényképezésénél megkérdezte a helyszínelőt, hogy „Önnek nem ezzel kellett volna kezdeni a helyszínelést?” Azt a választ kapta, hogy addig nem sétált el, csak a panaszos kocsijáig.

Azt a helyszínelő többször is elismerte, hogy a panaszos valóban nem láthatta az autót, amely előzött és a sávjában volt, amikor kikanyarodott (bár többször próbálta elismételteni vele azt, hogy a panaszos kanyarodott ki, amikor előzött az autó. Persze ez nem volt igaz, és szerencsére a panaszos észnél volt).

A panaszos a napokban arról is meggyőződött, hogy ezen 4 db tábla előtt pár méterrel van még 2 db háromszög tábla, ami azt jelzi, hogy „vigyázz, kereszteződés” jobbról és alatta pedig, hogy „veszélyes kanyar következik”. Ez így összesen 6 db tábla.

Továbbá azt is megírta, hogy úgy jött el a helyszínről, hogy semmilyen papírt nem kapott, az a baleseti jegyzőkönyv pedig, amit ő kitöltött, eltűnt. A panaszos nem tudja sem a másik fél nevét, rendszámát, vagy a biztosítójának nevét.

Hétfőn bement a baleseti igazolásért, reméli, hamarosan megkapja. A helyszínelő a táblák lefényképezése után azt mondta, hogy lehet, hogy nem a panaszos lesz a hibás, majd a rendőrség dönt.

A panaszos 16 éves gyereke negyed nyolctól, háromnegyed 11-ig egyedül volt otthon, meg sem kérdezte senki, hogy nem okoz-e problémát hogy ennyi ideig itt kell lenni. Az intézkedés hosszú volt, nevet nem tud és helyszínelés csak azt követően történt, hogy nem volt hajlandó elismerni a felelősségét.

A panaszos megjegyzi, hogy több százan laknak Sz. településen, naponta mindenki többször kikanyarodik az útról, már félve teszik meg ezt az utat. A panaszos továbbá a következőt állította: „Itt az én esetem, igaz, hogy nem láthattam az autót, de mégis én vagyok a hibás? Aki drága új autóval rendelkezik mindent meg tehet? Mehet 100-150-el, versenyezhet, előzhet a tiltó táblák ellenére úgylis a másikat hozzák ki hibásnak”. A panaszos javasolja továbbá, hogy helyezzenek ki a további balesetek elkerülése végett, valamilyen forgalom lassító eszközt (pl. fekvőrendőr, lassító csík, lámpa).

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

- 1) A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy A rendőri intézkedésre 2017. október 6-án 19 óra 45 perc körüli időben került sor, mivel a [...] Megyei Rendőr - főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenységirányító Központ utasította a K. gépkocsizó járőrt, hogy jelenjen meg a M. és Sz. közötti útszakaszon a Sz. parki kihajtónál, mivel ott anyagi káros közlekedési baleset történt.

Fentiek alapján az alapintézkedésnél a [...] Megyei Rendőr-főkapitányság G. Rendőrkapitányság K. Rendőrőrs járőre CS. I. r. őrmester úr intézkedett, aki az esetről 2017. október 7-én jelentést készített.

A jelentésében leírta, hogy a helyszíni intézkedésnél, mivel az elmondások nem egyeztek, a felek nem ismerték el a baleset okozásáért a felelősséget, a helyszínen a tanúkutatás eredménytelen volt és mivel ő a felelősség kérdésében nem tudott egyértelműen dönteni, baleseti helyszínelőt kért a helyszínre.

A baleset részesei közül egyiküket sem kezelte okozóként. A baleseti helyszínelő - L. L. A. r. törzsőrmester - megérkezése után a továbbiakban helyszínbiztosítási feladatokat látott el és forgalmat irányított.

L. L. A. r. törzsőrmester a [...] Megyei Rendőr-főkapitányság G. Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály balesethelyszínelője 2017. október 06-án 06 óra 00 perc és 2017. október 7-én 06 óra 00 perc közötti időszakban látott el balesethelyszínelő szolgálatot szolgálati gépkocsival.

Szolgálatára során 20 óra 15 perc körüli időben a [...] Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenység Irányítási Központ utasítására vonult M. és Sz. közötti útszakaszra, mivel ott anyagi káros közlekedési baleset történt és az információ szerint a részes felek a helyszínen nem tudtak megegyezni. A katasztrófa védelem munkatársa Á. G. az árokba borult gépkocsit áramtalanította, majd a helyszínt elhagyta.

Cs. I. r. őrmester alapjelentéséből, mind a kiegészítő jelentéséből egyértelműen megállapítható, hogy először a panaszost hallgatták meg. L. L. A. r. törzsőrmesternek nem volt arról tudomása, hogy a TIK-be ki tette a bejelentést, mivel ő a helyszínre először irányított rendőri egység kérésére jelent meg a baleset helyszínén. L.L.A. r. törm. először a férfihez (H. G.) ment oda, majd a bemutatkozását követően szóban meg is hallgatta, mivel a hölgy (Sz. T. M.) telefonált a kitérkezésekor.

CS. I. r. őrm. jelentésében leírta, hogy mivel a helyszíni intézkedésnél, az elmondások nem egyeztek, a felek nem ismerték el a baleset okozásáért a felelősséget, a helyszínen a tanúkutatás eredménytelen volt és ő a felelősség kérdésében nem tudott egyértelműen dönteni, baleseti helyszínelőt kért a helyszínre. Egyik felet sem tekintette okozóként.

L. L. A. r. törm. a helyszínen valóban nyilatkozott a baleset bekövetkezése miatti felelősség kérdéséről, tekintve hogy szakmailag felkészült baleseti helyszínelő a beosztás, amelyet betölt. A helyszínen az álláspontját az ott tapasztalt baleseti helyzetre, közlekedési táblákra és a tanúk elmondására alapozva alakította ki. Ettől függetlenül nem tévedhetetlen egyik kolléga sem, bár a szabálysértési eljárás jelen állásában is a panaszos eljárás alá vonti minőségben került kihallgatásra.

A panaszos azon nyilatkozata, mely szerint „folyamatos nyomás alatt volt tartva” - a rendőrök elmondása szerint nem megalapozott, valótlan. A panaszos lelkiállapota a baleset bekövetkezése miatt vélhetően felfokozott volt, a rendőrök elmondása szerint a viselkedése erre utalt.

A helyszíni szemle során 32 darab fényképfelvétel készült. A fényképen történő rögzítés a helyszíni szemle kötelező eleme, a panaszos kérésétől függetlenül. Természetesen minden releváns részlet lefotózásra került.

L. L. A. r. törm. minden érintett járművet, minden releváns körülményt, részletet megtekintett és lefotózott, így természetesen a közúti közlekedési táblákat is, a panaszos kérésétől függetlenül. A panaszos többször szóban jelezte a kéréseit a baleseti helyszínelő felé, de ez nem tévesztendő össze azzal, hogy a panaszos kérésére történtek meg a helyszínelési részfeladatok.

A panaszos kihangosította telefonját miközben a férjével beszélt. Sz. T. M. szeretne volna ha férje is hallja az adott helyzetben mit tudnak tenni. Ekkor a helyszínelő elmondta, hogy amennyiben a helyszínen a balesetben érintett felek közül valaki elismeri felelősségét úgy lehetőség van európai kárbejelentő betélap kitöltésére, amennyiben a felek a felelőség kérdésében nem tudnak megegyezni akkor igazgatásrendészeti eljárás indul, melyről értesítést fognak kapni a részeselek.

A rendőri jelentés alapján a panaszos férje kérdezte, hogy mi a véleményem az esettel kapcsolatban illetve kérdezte, hogy amennyiben valamelyik elismerné a felelősségét abban az esetben mi történne.

Ekkor a részére L.L.A. r.törm. elmondta, hogy amennyiben bármelyik fél a felelősséget elismeri, abban az esetben is készül rendőri irat illetve fényképfelvételek, valamint a jogszabályok által meghatározott lehetőségek közül a rendőr a helyszínen figyelmeztetést vagy helyszínbírság kiszabása szankciót alkalmazhat.

CS. I. r. örm. jelentésében leírta, hogy a panaszos tőle nem kért segítséget kerekének lecseréléséhez, egyébként is a baleset helyszínétől távolabb forgalomirányítási feladatokat látott el.

L.L.A. r.törm. már a helyszínelést követően 2017.10.09-én Hivatalos feljegyzésben rögzítette a tényt, hogy a panaszos megkérte hogy a szolgálati Mercedes B * típusú gépkocsival vontassa el a panaszos megsérült járművét, amelyet a helyszínelő megtagadott. Nem teljesítette tovább a panaszos azon kérését sem, hogy a szolgálati járművel vigye a panaszost haza. A 2017. november 23-án kelt rendőri jelentésben a helyszínelő leírta, hogy tőle a jármű kerekének kicseréléséhez nem kért segítséget a panaszos.

A szabálysértési eljárás kimeneteléről nem nyilatkozott a helyszínelést végző rendőr.

A kárrendezéssel kapcsolatban elmondta a részes feleknek, hogy az igazgatásrendészeti eljárás végét követően hozott jogerőre emelkedett határozat alapján fognak eljárni a biztosítók A részes felek egyikének sem adott tájékoztatást a másik személyről, illetve biztosítóról, viszont tájékoztatást adott arról, hogy a balesetről igazolást a G. Rendőrkapitányságon leadott kérelemmel tudnak igényelni.

2) B. Z. r. százados átirata tartalmában megegyezik a kapitányságvezető átiratával, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekint.

3) Cs. I. r. örm. 2017. október 7-én kelt jelentésében előadta, hogy 2017.10. 06-án 19 óra 45 perckor megjelent, M. és Sz. közötti útszakasz a Sz. P. kereszteződésénél, ahonnan a panaszos anyagi káros balesettől tett bejelentést.

A helyszínen a panaszos elmondta, hogy 2017.10.06-án 19 óra 15 perc körüli időben M. Sz. park felől a M. és Sz. összekötő út kereszteződéséhez érkezett a gépjárművel, amikor M. központja felé balra kanyarodva szándékozott tovább haladni. Elmondása szerint a kereszteződésnél körültekintően szénézett, ezt követően kezdte csak meg a kanyarodást. Már a M. és Sz. összekötő útszakaszon halad kb. a kereszteződéstől 2- 3 méterre volt, amikor észlelte, hogy a H. G. az általa vezetett gépjárművel nagy sebességgel előzésbe kezdett és a részére kijelölt sávban vele szemben közeledik, ezért lassításba kezdett, de az ütközést így sem tudta elkerülni, továbbá elmondta, hogy a másik gépkocsi vezetője az út széle felé rántotta

a kormányt, mely következtében az a gépjárműve jobb oldalának ütközött, azt követően pedig az út melletti árokba feje boruk.

A r. őrm. a helyszínen meghallgatta a balesetben részt vevő másik félt, H.G.-t is, aki elmondta, hogy a gépjárművel a M. és Sz. összekötő úton haladt Sz. irányába, a Sz. J. parki kereszteződés előtt egy fekete Audi típusú autó előzésébe kezdett, (melynek a rendszámát elmondani nem tudta), a kereszteződésnél észlelte, hogy a panaszos a gépjárművével Sz. J. Park felől M. irányába balra nagy ívben kanyarodik, így elmondása szerint az elsőbbséget nem adta meg részére, Így a frontális ütközés elkerülése miatt az általa vezetett gépjárművet bal oldalra az út széle felé rántotta, mely következtében a panaszos gépjárműve jobb elejének ütközött ezt követően pedig az út melletti árokba feje borult.

A baleset során egyik félnek sem keletkezett sérülése, a gépjárművekben keletkezett anyagi kárról pedig helyszínen egyik fél sem tudott nyilatkozni.

A baleset okozásáért a felelősséget egyik fél sem ismerte el, így ezen tényeket a r. őrm. jelentette az ügyeletvezető felé, aki a baleseti helyszínelő kiérkezéséig helyszínbiztosításra kötelezett.

A helyszínen a balesetben részt vevőkkel alkohol tesztért alkalmazott, amely mindkét esetben negatív eredményt mutatott.

A helyszínen a katasztrófavédelem munka társa A. G. az árokba borult gépjármű áramtalanítását 19 óra 50 perckor elvégezte, majd ezt követően elhagyta a helyszínt.

B. T. autómentős az árokba borult gépjárművet 21 óra 50 perckor kiemelte, ekkor a forgalmi akadály megszűnt, így további forgalomirányításra nem volt szükség, így a baleseti helyszínelő engedélyével elhagyta a helyszínt.

A helyszín közelében kamerarendszer nincs kiépítve, valamint a tanúkutatás sem vezetett eredményre.

4) Cs. I. r. őrm. 2017. november 23-án kiegészítő jelentést készített a Testület megkeresésére alapján. Ebben megismétli a korábbi jelentésben leírtakat, egyúttal rögzíti, hogy egyik felet sem kelezte okozóként, mivel a felelősséget a helyszínen nem tudta megállapítani. A baleseti helyszínelő megérkezéséig helyszínbiztosítást, majd pedig az autómentő munkája alatt forgalomirányítást végeztek. (Ezt kb. 200 m-re végezte, így a továbbiakban nem tud a helyszínen történetéről nyilatkozni.) A panaszos a kerékcseréhez tőle nem kért segítséget.

5) B. I. r. őrnagy, osztályvezető parancsnoki kivizsgálása során megállapította, hogy a helyszínelő jogszerűen és szakszerűen járt el a baleset helyszínén. Szakmai hibát, illetve szakszerűtlen munkavégzést vele szemben nem lehet megállapítani.

6) L. G. r., tőrm, baleseti helyszínelő 2017. november 23-án kelt. jelentésében előadta, hogy szolgálatot látott el G. Rendőrkapitányság illetékességi területén szolgálati gépjárművel.

A szolgálat teljesítése során a TIK ügyeletes utasította, hogy vonuljon a Sz. és M. összekötő útszakaszra, mivel onnan anyagi káros balesetről érkezett bejelentés. Kíérkezésekor a helyszínen fogadta Cs. I. r. őrm és M. Gy. r.őrm, akik tájékoztatták a balesettel kapcsolatosan, illetve elmondták, hogy az elsődleges intézkedéseket, adatgyűjtést, ellenőrzést, alkoholszonda használatot hajtottak végre.

A helyszínen a járművezetőkön kívül más személy nem jelezte, hogy a balesetnek tanúja lenne, vagy azzal kapcsolatban információval tudna szolgálni.

Ezt követően egy férfinak mutatkozott be a helyszínelő, aki bemutatkozott és elmondta, hogy melyik járművet vezette. Ezt követően őt hallgatta meg, mivel a másik fél telefonált. .

Ezt követően oda ment a másik személyhez, akinek bemutatkozott, a panaszos is közölte a nevét, illetve, hogy melyik gépkocsit vezette. Arról nincs tudomása, hogy a panaszos kérésére kellett megjelennie a helyszínen. A helyszíni szemle végre hajtása során, fényképfelvételek készültek, melyek száma 32 darab. A panaszos szerint fontos részek fénykép elvételén rögzítve lettek.

A panaszos szóban kérdezte, hogy az ő járművéről is készülni fognak fényképek, amennyiben nem, úgy ő maga készít képeket. A r. törm. jelezte irányába, hogy mindkét járműről, valamint a helyszínről, illetve annak környezetéről fényképfelvételeket fog készíteni.

A panaszos kihangosította telefonját mivel férjével beszélt, a panaszos szerette volna, ha férje is hallja az adott helyzetben mit tudnak tenni.

Ekkor elmondta, hogy amennyiben a helyszínen a balesetben érintett felek közül valaki elismeri felelősségét, úgy lehetőség van európai kárbejelentő betéttlap kitöltésére, amennyiben a felek a felelősség kérdésében nem tudnak megegyezni, akkor indulni fog egy igazgatásrendészeti eljárás, melyről értesítést fognak kapni.

A panaszos férje kérdezte, hogy mi a véleménye a r. törm.-nek az esettel kapcsolatban, illetve kérdezte, hogy amennyiben valamelyik elismerné a felelősségét, abban az esetben mi történne. Ekkor részére elmondta, hogy amennyiben bármelyik fél a felelősséget elismeri abban az esetben is készül rendőri irat, illetve fényképfelvételek, valamint a jogszabályok által meghatározott lehetőségek figyelmeztetés vagy helyszínbírság kerül kiszabásra.

Arra nem tud nyilatkozni, hogy a panaszos gépjárműve abroncsának cseréjében segítséget kért volna a helyszínen levő rendőröktől. A r. törm. felé olyan kijelentést tett, hogy a baleset helyszíni szemléjét követően otthonába szállítja-e, ekkor közölte vele, hogy ezt nem teheti meg, ezt követően kérdezte, hogy miért nem viszi haza, illetve miért nem vontatja haza a szolgálati járművel az ő rongálódott járművét. Ekkor tájékoztatásul elmondta, hogy polgári személyek a rendőrség tulajdonába tartozó gépjárművel nem szállíthatók ilyen céllal, továbbá a szolgálati járművel nem vontathatók más mozgás képtelen járművek. Erre azt közölte, hogy mit képzelt a r. törm. magáról, ki ő, hogy olyat mer mondani, neki ez kötelessége, hogy az általa említett haza szállítást, illetve járműve vontatását elvégezze.

Ekkor jelezte felé, hogy a helyszínen megjelent két autómentéssel foglalkozó személy, tőlük érdeklődjön ezzel kapcsolatban. Ekkor a panaszos megjegyezte, hogy nem képzeli, hogy fizetni fog. Majd közölte, hogy majd szeretné elkérni a r. törm. nevét és azonosító számát. Ezt jelezte a TIK ügyeletese irányába, aki elmondta, hogy készítsen erről hivatalos feljegyzést, melyet a r. törm. csatolt az ügy irataihoz.

Jelezte részére, hogy megértette, és amikor fel kívánja jegyezni, megadja a nevét és az azonosító számát. Ezt a helyszíni szemle későbbi részében a panaszos nem kérte.

Kárrendezés szempontjából elmondta a részes feleknek, hogy az igazgatásrendészeti eljárásban meghozott határozat alapján fognak eljárni a járművek biztosítói. A balesetben részes felekről illetve az általuk vezetett járművekről információt nem adott ki a másik fél számára. A részes felek számára elmondta, hogy amennyiben igazolásra van szükségük a

balesetről a biztosító felé, akkor az igazolás iránti kérelmet G. Rendőrkapitányságon tudják megkérni. Tájékoztatta a feleket, hogy a baleset jellegéből adódóan szabálysértési eljárást fog lefolytatni a rendőrség, melynek lezárását a járművek biztosítói megvárják, majd azt követően kerül sor a kár rendezésre.

Ezt követően szabálysértési helyszíni szemlét folytatott le.

7) A rendőrség csatolta a panaszos, mint feltehetően szabályszegést elkövető (feltételezett okozó) meghallgatásáról készült jelentést. A panaszos ebben tagadta a felelősségét.

III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A panaszos több ponton kifogásolta a baleset helyszínén eljáró rendőrök intézkedését. A panaszos sérelmezte, hogy habár ő szabályszerűen közlekedett a rendőr mégis őt jelölte meg a baleset okozójaként az iratokban, és az egész helyszíni eljárást erre és a másik fél előadására alapozta.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) a balesetek miatti eljárások rendje körében szabályozott elsődleges intézkedéseket az alábbiak szerint szabályozza.

24. A bejelentést követően a lehető legrövidebb időn belül ki kell vonulni a helyszínre, és meg kell kezdeni a körülmények tisztázását.

25. A körülmények tisztázása során a helyszíni eljárást gyorsan, pontosan, szakszerűen, rekonstruálhatóan és hitelesen kell lefolytatni.

26. A helyszínre érkezést követően a Rendőrségről szóló törvény (a továbbiakban: Rtv.) alapján felvilágosítás kérés keretében tájékozódni kell a következőkről:

a) hol, mikor, hogyan, miért történt a baleset,

b) kik a résztvevői és milyen minőségben (járművezető, utas, gyalogos stb.),

c) a sérült (elhunyt) személyek száma, a sérülés mértéke,

d) mely járművekkel vettek részt az eseményben,

e) a helyszínen történt-e valamilyen változás vagy változtatás, amennyiben történt, mi változott, mit változtattak meg, és azt ki, mikor és milyen okból tette.

27. Az összegyűjtött elsődleges adatokat értékelni kell abból a szempontból, hogy felmerül-e bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja, illetve történt-e rendkívüli halál. Amennyiben ezek közül valamelyik felmerül, úgy a helyszíni eljárást a baleset jogi minőségének megfelelően a büntetőeljárás, a szabálysértési eljárás, illetve a közigazgatási hatósági eljárás szabályai alapján kell lefolytatnia a helyszínelőnek, illetve a bizottságnak.

30. Az utasítás 31. pontjában foglalt esetet kivéve, ha a balesettel összefüggésben szabálysértés gyanúja merül fel és

a) a szabálysértési eljárás helyszíni megindítására kerül sor, úgy szemlét kell végrehajtani, melyről jegyzőkönyvet kell felvenni; a helyszín állapotát leírással, a mérések eredményeit is tartalmazó helyszínvázlaton, továbbá képfelvételen kell rögzíteni,

b) a szabálysértési eljárás helyszíni megindítására nincs lehetőség, a helyszín meg szemlézése során tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell felvenni; a helyszín állapotát leírással, a mérések eredményeit is tartalmazó helyszínvázlaton, továbbá az Rtv.-nek a kép- és hangfelvétel készítésére vonatkozó szabályaira figyelemmel képfelvételekkel kell rögzíteni.

31. Szóbeli figyelmeztetést alkalmazni vagy helyszíni bírságot kiszabni - jogszabályi feltételek teljesülése esetén is - csak abban az esetben lehet, ha a baleset személysérülést nem eredményezett, és közlekedési vagy közlekedés körében elkövetett más bűncselekmény gyanúja nem merült fel.

A Testület mindenekelőtt tehát azt vizsgálta, hogy fenti jogszabályok összevetése alapján rendelkezik-e hatáskörrel a panaszosnak a balesetet követő helyszíneléssel kapcsolatban felmerült panaszainak vizsgálatára.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A Testület töretlen gyakorlata szerint a 11.§ (1) bekezdése olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas.

Jelen esetben a panaszos ellen szabálysértési eljárás indult. A rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a Szabs. tv. rendelkezései szabályozzák. A szabálysértési hatóság az általa alkalmazott szankcióról, annak esetleges visszavonásáról vagy megváltoztatásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt. A Testület álláspontja szerint a szabálysértési eljárásban biztosított jogintézmények (pl. meghallgatás, szakértő kirendelése, panasz stb.) megfelelő eszközül szolgálhatnak a helyszíni eljárás (pl. rosszul elkészített helyszínrajz) esetleges azon – a panaszos által megjelölt – visszáságainak az orvoslására, amelyek az ügy érdemi kimenetelére hatással lehetnek.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére, hogy a panaszos elkövette-e a szabálysértést, illetve a Testület eljárása nem minősül jogorvoslati eljárásnak a szabálysértési bírsággal, illetve a szabálysértési eljárásban elkövetett eljárási mulasztásokkal szemben.

Ugyanakkor a Testület vizsgálta, hogy a rendőr helyszíni intézkedése megfelelt-e a részrehajlásmentes intézkedés követelményének.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, és a XV. cikkben foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A rendőrség intézkedésének részrehajló voltának vizsgálata során az alábbiakra jutott a Testület.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a másik fél meghallgatását követően őt hozták ki felelősnek, és az egész eljárást erre alapították.

Az ORFK utasítás a 44. pontban részletesen szabályozza, hogy mely személyekre vonatkozó adatokat kell rögzíteni, ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

A helyszín megszemléléséről szóló jegyzőkönyvre vonatkozóan az ORFK utasítás az alábbiakat tartalmazza:

203. A helyszínen tartott szemléről, illetve a helyszín megszemléléséről készített jegyzőkönyvet gépirással, számítástechnikai úton vagy kézírással (tollal vagy golyóstollal) az eljárási cselekmény foganatosításával (a helyszín megszemlélésével) egyidejűleg kell elkészíteni. Emellett külön-külön vagy együttesen készített kép-, illetve hangfelvétel is alkalmazható.

Az ORFK utasítás a 204-207. pontban részletesen előírja, hogy a felvett jegyzőkönyvnek milyen adatokat kell tartalmaznia, amelyek – többek között – tartalmazzák az alábbiakat is:

[...]

j) a baleset résztvevőinek adatait és jellemzőit, részvételi minőségüket (gyalogos, utas, járművezető),

[...]

A Testület e körben a helyszínelés során a balesettel kapcsolatban nyújtott rendőri tájékoztatást, valamint feltehetően szabályszegést elkövető fél meghallgatásáról készült jelentés vizsgálatát tartotta szükségesnek.

A panaszos előadta, hogy a rendőrök a másik fél előadásaira alapozták az egész eljárást. Az ő kifogásait, észrevételeit nem hallgatták meg, nem akarták lefotózni az általa fontosnak tartott részeket, csak a kifejezett kérésére készült fénykép.

Fentieket összefoglalva a Testületnek azt kellett megállapítania, hogy sértette-e a részrehajlásmentes intézkedés követelményét az, hogy az intézkedő rendőrök a helyszínen a panaszost jelölték meg a baleset feltételezett okozójaként.

A Szabs. tv. 39. § (1) bekezdése alapján a rendőrség a Szabs. tv.-ben meghatározott feltételek esetén bármely szabálysértés miatt kiszabhat helyszíni bírságot.

A Szabs. tv. 99. § (1) bekezdése alapján helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben helyszíni bírság kiszabásának van helye. A (2) bekezdés alapján a helyszíni bírság összege ötezer forinttól ötvenezer forintig, hat hónapon belül ismételt elkövetés esetén hetvenezer forintig terjedhet. Az (6) bekezdés alapján a XXVII. és a XXVIII. fejezetben meghatározott egyes szabálysértések esetén a Kormány – a helyszíni bírság legalacsonyabb és legmagasabb mértékére vonatkozó rendelkezés keretei között – rendelettel megállapíthatja a helyszíni bírság kötelező mértékét.

A Szabs. tv. 78. § (1) bekezdése alapján a szabálysértési eljárás feljelentés, vagy a szabálysértési hatóság vagy a bíróság hivatali hatáskörében szerzett tudomása, a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy általi észlelés, illetve a közlekedési baleset helyszínén folytatott szemle alapján indul meg.

Az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékét az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012. (IV. 2.) Korm. Rendelet tartalmazza.

A helyszínen intézkedő rendőrök jogosultak lettek volna helyszíni bírság kiszabására, amennyiben a balesetet okozó fél elismeri a felelősségét. Az ismertetett nyilatkozatokból kitűnik, hogy a helyszínen egyik fél sem érezte magát felelősnek a bekövetkezett baleset miatt.

Tekintettel arra, hogy az eljáró rendőrök helyszíni bírság kiszabására jogosultak lettek volna, ezáltal mérlegelési jogkörrel is rendelkeztek annak megállapítását illetően, hogy a balesetben részes személyek mennyiben voltak felelősek a balesetért, ilyen mérlegelés hiányában ugyanis a helyszíni bírságolás tekintetében fennálló, jogszabályban meghatározott kötelezettségüknek nem tudnának eleget tenni. Mérlegelésüket nem teszi jogszerűtlenné és elfogultságuk megállapítására önmagában nem ad alapot az a tény, hogy utóbb a szabálysértési eljárásban a szabálysértési hatóság eltérő következtetésre jutott. Annak a lehetőségnek, hogy a helyszíni

bírságot az érintett visszautasíthatja, és így ügyét szabálysértési eljárássá alakíthatja, éppen az – esetenként szükségszerűen – felmerülő mérlegelési hibák kiküszöbölése a célja.

Fentiekre tekintettel a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, illetve nem ütközött a diszkrimináció tilalmába az, hogy a helyszínen a rendőrök őt nevezték meg a baleset okozójaként.

b) Szintén a részrehajlás keretében vizsgálta a Testület a panaszos azon kifogását, hogy csak ő kérésére hívtak baleseti helyszínelőt a rendőrök a helyszínre.

A helyszínre érkező Cs. I. r. őrm. leírta, hogy a helyszíni intézkedésnél, mivel az elmondások nem egyeztek, a felek nem ismerték el a baleset okozásáért a felelősséget, a helyszínen a tanúkutatás eredménytelen volt és mivel ő a felelősség kérdésében nem tudott egyértelműen dönteni, baleseti helyszínelőt kért a helyszínre.

A baleset részesei közül egyiküket sem kezelte okozóként. A baleseti helyszínelő - L. L. A. r. törzsőrmester - megérkezése után a továbbiakban helyszínbiztosítási feladatokat látott el és forgalmat irányított.

A fentiekből megállapítható, hogy a szabálysértési helyszínelés lefolytatására nem a panaszos kérésére, hanem amiatt került sor, hogy az intézkedés nem zárulhatott le helyszíni bírsággal, mivel a felek egyikese sem ismerte el a felelősségét.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök a jogszabályoknak és az ORFK utasításnak megfelelően jártak el, amikor elsődlegesen meghallgatták a feleket, majd amikor a felelősség nem volt egyértelműen megállapítható a nyilatkozatok alapján a szabálysértési eljárás érdekében szabálysértési szemle megtartása végett intézkedtek.

Fentiekre tekintettel a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

c) Szintén a részrehajláshoz kapcsolódóan vizsgálta a Testület a panaszos azon sérelmét, hogy a rendőrök próbálták presszionálni az intézkedés során annak érdekében, hogy elismerje a felelősségét.

A Testület a panasz ezen része kapcsán emlékeztet az Rtv. fentebb hivatkozott 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrrre vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.” Az országos rendőrfőkapitány 2008. szeptember 10-én kelt, 25800/6/2008. RP. sz. határozatában ezzel a megközelítéssel egyetértett, és azt is kimondta, hogy még az intézkedés alá vontak „provokatív, durva, sértő magatartása sem mentheti az intézkedő rendőr ehhez hasonló viselkedését.”

Továbbá hivatkozik a Testület az Rtv. 24. § (1) bekezdésére, amiszertint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A jelentések szerint a rendőrök csupán annak lehetőségéről tájékoztatták a panaszost, hogy amennyiben a helyszínen a balesetben érintett felek közül valaki elismeri felelősségét, úgy lehetőség van európai kárbejelentő betélap kitöltésére, amennyiben a felek a felelősség kérdésében nem tudnak megegyezni, akkor indulni egy igazgatásrendészeti eljárás, melyről értesítést fognak kapni, továbbá amennyiben bármelyik fél a felelősséget elismeri abban az esetben is készül rendőri irat, illetve fényképfelvételek, valamint a jogszabályok által meghatározott lehetőségek figyelmeztetés vagy helyszínbírság kerül kiszabásra. A rendőrök tagadták, hogy presszionálni kívánták volna a panaszost.

A jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőr előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel a sérelmezett magatartás tekintetében.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában és az Rtv. 24.§-ban rögzített előírásokat, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem azonosították magukat.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrök az Rtv. 20. § (2) bekezdésének megfelelően szóban azonosították magukat. A helyszínelést végző rendőr szintén így nyilatkozott, illetve a panaszos kérésére később úgy felelt, hogy amikor a panaszos kéri feljegyztetelés végett az adatait, megadja. A panaszos a későbbikben nem kérte azokat.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V.

és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat, illetve az intézkedés célját közölniük kell.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy ekörben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem segítettek neki lecserélni a kereket.

A rendőri jelentések szerint a panaszos nem jelezte feléjük, hogy segítségre lenne szüksége a kerék cseréhez.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban.

Ugyanakkor rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok több olyan rendelkezést is tartalmaznak pl. a már hivatkozott Rtv. 2. §, melyek a rendőrséget általános jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel.

A jelen esetben azonban a panaszosi és a rendőri előadás eltér atekintetben, hogy a panaszos jelezte-e a rendőrök felé, hogy egyedül nem tudja a kerékcserét a gépkocsin végrehajtani.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy ekörben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy sokáig tartott az intézkedés.

Az iratok szerint a baleset 19 óra 15 perc körül történt. A 19 óra 45 perc körül érkeztek a helyszínre, majd 20 óra 15 perckor a baleseti helyszínelő. A helyszínen a katasztrófavédelem munkatársa Á. G. az árokba borult gépjármű áramtalanítását 19 óra 50 perckor végezte el. B. T. autómentős az árokba borult gépjárművet 21 óra 50 perckor kiemelte, ekkor a forgalmi akadály megszűnt. A panaszos meghallgatására 22 óra 35 perc és 22 óra 40 perc között került sor.

A teljes rendőri intézkedés tehát összesen 3 órát vett igénybe, amely magába foglalta a felek elsődleges meghallgatását, majd a felelősség el nem ismerése miatt a helyszínelő értesítését, a műszaki mentést és a helyszíni szemle lefolytatását, továbbá a panaszos meghallgatását.

Az iratokból kitűnik, hogy több alkalommal telefonált az intézkedés során a panaszos, illetve neki és a férjének is jogi felvilágosítást adtak a rendőrök.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőri intézkedési időpontja nem volt indokolatlanul hosszú, ezért **a panaszos oldalán a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem okozta.**

V.

A Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni intézkedés nem volt részrehajló, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetve nem ütközött az intézkedés a diszkrimináció tilalmába. A kerékcserével kapcsolatos panasz kapcsán szintén nem állapította meg a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét. Az azonosítási kötelezettség, illetve a presszionálásra vonatkozó panasz kapcsán a Testület az eseményeket nem tudta egyéb bizonyíték hiányában rekonstruálni az ellentmondó nyilatkozatok miatt, ezért úgy döntött, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2018. július 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET